

Inleiding ds. van der Ende over zegenen, 23 mei 2022

Inleiding

1. Knielen
2. Zegen a. van God. b. van mensen. c. zaken

Niph.
Zichzelf zegenen

- Piel
1. zegenen van God met gebogen knieen.
 2. God zegent a. mensen. b. zaken
 3. mensen zegenen mensen
 4. groeten met een roep van zegen (sterker dan שלום)
 - a. bij een bijeenkomst
 - b. bij afscheid
 - c. van boodschappers
 - d. in dankbaarheid
 - e. ochtendgroet
 - f. wens tot nageslacht
 - g. als eerbetoon.
 - h. in vriendelijkheid
 5. zegen als vloek

- Pual
1. gezegend worden
 2. God die een mens rijkdom geeft
 3. rijkdom hebben verkregen
 4. in dankbaarheid

Hiphiel
En hij liet zijn kamelen knielen

Hithpael
zichzelf zegenen, zichzelf feliciteren. Gezegend met "zaad" (nageslacht)

Als zelfstandig naamwoord:
(knie is berek, berecha is zegen, beracha is een vallei bij Tekoa, baroech is gezegende, bereecha is een vijver, en dan zijn er nog wat eigennamen als variatie op barach)

We kijken naar het verhaal van Abraham waarin het woordje zegen een belangrijke rol speelt.

Wat betekent de zegen voor en in onze gemeente?

Hoe en waar komen we het tegen?

- Ziekenzegening en zalving - Zegening van relaties
- Zegenen van de gemeente als geheel
- Zegen van ambtsdragers - Zegen van kinderen
- Zegenen van elkaar - De Huiszegen
- De zegen in de context van de eredienst
- De zegen in de persoonlijke sfeer

Over zegenen

Grieks: eulogeo

Hebreeuws: baracha, goed spreken over

Zegenen als daad van God: begint al direct na schepping: Hij zegende hen (Gen 1:28): wees vruchtbaar en word talrijk, enz.

Meer dan goed spreken over: het heeft gevolgen.

God zegent Abraham (Gen 12): dat heeft gevolgen.

Uit Gods zegenen komt tastbare zegen voort, in de zin van voorspoed, welzijn, gezondheid, geluk, nageslacht, vrede.

In dagelijks spraakgebruik werd ook het woord 'baracha' gebruikt. Zoiets als 'shaloom' of 'salam aleikum': vrede zij met u. Maar deze begroeting krijgt door het geloof in de Aanwezige God een diepere dimensie: want in de groet: zegen voor u en uw huis, klinkt door dat niet de ene mens de ander zegent, maar dat dóór de ene mens de HEER de ander zegent.

Gen 24:48: knecht Eliezer boog zich neer en loofde (Abarech) de HEER

Psalm 103: 21 Prijs de HEER, hemelse machten: Barachu Adonai

103:22 Prijs de HEER, al zijn schepselen: Barachu Adonai

Prijs de HEER mijn ziel: Barachi nafsi et-Adonai

In een andere vorm van het werkwoord kan het ook knielen betekenen, zoals in Psalm 95:6 Ga binnen, laten wij buigen in aanbidding, knielen voor de HEER, onze maker.

Waar het werkwoord 'baracha' op deze manier wordt gebruikt drukt het groot respect uit, eerbied, voor degene die geloofd, geprezen, gezegend wordt.

Ik vind dat wel interessant aspect: in het uitspreken van een zegen komt ook respect mee voor degene die gezegend wordt. Denk bijv. aan Gen 12: Wie Abraham zegent (en zijn nakomelingen) wordt gezegend. Of 1 Petrus 3: 9 Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen. tekst over Jezus die de kinderen zegent (Marcus 10, 13-16) (Matteüs 19: 13-15) (Lucas 18: 15-17)

En misschien verklaart dat mede waarom die discipelen zo moeilijk doen over de moeders die met kinderen bij Jezus aankomen. Gebrek aan respect. Neem het ze kwalijk, zo zat de maatschappij in elkaar. Je niet bemoeien met grote mensendingen. En als vrouw je niet opdringen.

Zegenen komen we ook tegen als het doorgeven van een door God beloofde zegen van vader op zoon. Zie aartsvaders. De zegen wordt doorgegeven, overigens wel afhankelijk van de mate waarin ze gehoorzaam zijn aan God; zo is er nogal verschil in de zegen die Jakob zijn zonen geeft, bij de een is dat uitbundiger dan bij de ander.

Maar ook dit vind ik een interessant aspect, de zegen wordt doorgegeven, God heeft gezegend, zegen beloofd, en je geeft dat door aan je kinderen. Is dat wat Jezus bij die kinderen misschien ook doet?

3) Zegenen als priesterlijke handeling: namens God jegens het volk. In dat licht zien we ook de zegen van de voorganger. Door God geroepen, in het ambt gesteld, gezegend in de lijn van voorgangers; in die zin staan voorgangers in de lijn van hun voorlopers tot aan de apostelen, geroepen om te zegenen, of misschien preciezer: de zegen van God uit te spreken. Zijn Naam op het volk leggen. Als christen belijden dat Christus zelf Gods zegen is. In Hem ligt geluk, vrede, welzijn. Van Hem leren we respect, of meer nog, liefde voor iedereen. In Hem ontvangen we de zegen van de Vader. En levend met Christus is leven met de Naam van de heilige God: Ik ben. Ik ben de aanwezige. Ik ben het die draagt.

Terug naar Jezus die de kinderen zegende. Daarmee gaf Hij hun een respectvolle plaats. Hij verbond Gods Naam aan hen. Hij de gezegende, was er om de ander tot zegen te zijn. Maar het gaat er niet alleen maar om dat zij kinderen waren. Jezus zegt er namelijk bij: Het Koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Wie niet als een kind openstaat voor het Koninkrijk van God zal er zeker niet binnengaan.

Wat betekent dat: wie is zoals zij? Je zou kunnen denken aan ontvankelijkheid, afhankelijkheid, kwetsbaarheid, vertrouwen. Je zou ook kunnen denken aan wie aan de kant is geduwd, wie gemarginaliseerd is, wie het moet hebben van de ruimte die een ander geeft. Als Christenen: mensen die in Christus, vanuit Christus leven, mensen die één zijn met Hem, mensen die in Hem zegen hebben ontvangen, gezegende mensen zijn. Als christenen staan we in het ambt van alle gelovigen, en zoals Petrus ons al voorhield: geroepen om te zegenen. Niet alleen medegelovigen, maar ook hen die het op je gemunt hebben. In Lucas 6 zegt Jezus: 27Tot jullie die naar mij luisteren zeg ik: heb je vijanden lief, wees goed voor wie jullie haten, 28zegen wie jullie vervloeken, bid voor wie jullie slecht behandelen.

Vragen

Vraag: welke plaats heeft de zegen in je eigen leven?

Welke plaats heeft het, of moet het hebben in de gemeente?

Waar zou je niet Gods zegen aan willen verbinden?